

Котакъ и старъ съсялъ.

Единъ котакъ къту остаря, неможяше вѣ-
кы да лови мышкы. Тогыва той ся стори на
умрѣль и ся простря безъ движеніе, по-край
гдѣ-то заминухахъ най-много мышкы. Нещѣшь
да ны искабосашъ, рѣче му единъ старъ съсялъ!
Отъ твоя-тѣ кожѣ мѣхъ да видимы пакъ не
быхмы ся приближили до неѣ, а камо-ли до те-
бя еще недранъ!—Кога-то вѣчь съвършенно по-
знаемы лукавство-то и злихъ-тѣ на нѣкои че-
ловѣцы, нетрѣба веку да имъ ся вѣрва, па ако
гы видимы че сѣ прѣблѣдняли отъ постъ и по-
каяніе, и какъ-то ся казва, живи да сѣ ся по-
святили. Мышка-та добрѣ ны учи, какъ да ся
обхождамы съ грѣцко-то калугерство!

Щурець и мравя.

Къту стисна една голѣма зима щуреца у-
тиде при мравѣхъ-тѣ да ѣ ся моли за малко хра-
нѣ на заемъ за да ся прѣхрани и да не умрѣ
отъ гладъ. Мравя-та го попыта, какво си пра-
вилъ лѣтось? Свирихъ рѣче. Свирилъ си! а се-
га поиграй да ти прѣмине глада! Хайде изми-
тай ся отъ огнище-то ни!—На врѣмя трѣба да
ся прѣтѣкмява всичко, и ученіе, и художество
и имоть. Мързяла е злощастіе, смърди и вони
человѣкъ въ лѣность.